

ΑΝΑΠΟΔΡΑΣΤΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Τάσσος Συμεωνίδης
(Ακαδημαϊκός Σύμβουλος)

Copyright: Research Institute for European and American Studies (www.rieas.gr)
Publication date: 15 October 2016

Note: The article reflects the opinion of the author and not necessarily the views of the Research Institute for European and American Studies (RIEAS)

Με ελάχιστες εξαιρέσεις, η ιστορία της Νεωτέρας Ελλάδος είναι πλήρης «ηγετών» διακατεχόμενων από έντονο σύνδρομο άρνησης. Οι σημερινοί «αρχηγοί» είναι άξιοι κληρονόμοι της παραδόσεως: θεωρούν, όπως και πολλοί συνάδελφοί τους σε άλλες χώρες, ότι η ειλικρίνεια βλάπτει ανηκέστως την πολιτική τους υγεία και ότι το ξεδιάντροπο ψέμα, η παραπληροφόρηση, η αποφυγή της πραγματικότητας, και οι διακηρύξεις «αποφασιστικότητας» μπορούν να αντικαταστήσουν την στιβαρή ηγετική στάση.

Ξεκινώ, λοιπόν, με την στυγνή [πραγματικότητα](#).

Η Ελλάδα έχει πάψει να είναι ανεξάρτητο, «κυρίαρχο» κράτος: Δεν έχει το «δικαίωμα αυτοδιάθεσης», η διακυβέρνησή της υπόκειται σε ξένο έλεγχο, σε επιτροπεία. Ηχεί σαν υπερβολή, αλλά είναι ρεαλιστική πιστοποίηση: Οι Έλληνες δεν είμαστε πια ένας ελεύθερος λαός, είμαστε λαός που επιτροπεύεται, όπως ακριβώς θα επιτροπευόταν και από τους εντεταλμένους στρατευμάτων κατοχής. Η δαιμόνια πρωτοτυπία σήμερα είναι ότι: η επιτροπεία ασκείται με εκτελεστικά όργανα όχι κάποιους «κουίσιλικς», αλλά τους «αντιστασιακούς», αυτούς που ψηφίστηκαν από τον λαό για να ασκήσουν «αντίσταση» στην επιτροπεία, αντίσταση στην υποδούλωση, στην απώλεια της κρατικής ανεξαρτησίας..... Εφιάλτης η Ελλάδα σήμερα. Χωρίς προηγούμενο και χωρίς ελπίδα.

Το λίκνο της δημοκρατίας βρίσκεται σε κατάσταση πλήρους και εξαιρετικά επικίνδυνης σύγχυσης. Η απόκριση στους χαλεπούς αυτούς καιρούς ολόκληρης της πολιτικής «ελίτ» αποτελεί μείγμα τραγωδίας και reality show. Η μεν «κυβέρνηση» ξοδεύει ό,τι της έχει απομείνει με την επιγραφή «αξιοπιστία» σε [σπασμωδικά μέτρα ικανοποίησης προνομιούχων](#) και σε δεκάρικους ελιγμούς όπως [εδώ](#) κι [εδώ](#), η δε λεγόμενη «αντιπολίτευση» διάγει και πάλι περίοδο περιπλάνησης στην έρημο και αναζήτησης «πλάνου» και [στέλνει](#) τον ηγέτη της στην υπερατλαντική σύμμαχο για «συνέδριο περί λυδίας λίθου» -- αφού πριν ο κ. Μητσοτάκης

[αντήλλαξε εξόχως πολιτικά επίθετα](#) με τον πρωθυπουργό σε ατμόσφαιρα απόλυτης κοινοβουλευτικής και εθνικής σύμπνοιας.

Η φαρσοκωμωδία αποτελεί πια την πραγματικότητα στην οποία λούονται συμπολίτευση και αντιπολίτευση -- του «κυρίαρχου λαού» παντελώς απόντος. Το γεγονός φυσικά δεν σταματά τις διεργασίες των «φίλων» και «εταίρων» μας στην Ευρώπη (ιδιαίτερος μάλιστα των [Γερμανών](#)) και οι εξελίξεις είναι άκρως ανησυχητικές. Το αδιέξοδο που αρνούνται να αποδεχθούν οι «πατέρες» (και οι «μητέρες») του έθνους είναι [γλαφυρότατο](#) αλλά, κοινώς, «όλοι τόχουν βούκινο και μεις κρυφό καμάρι» όπως θα έλεγε ο λαϊκός θυμόσοφος (με πολύ κομψότερο τρόπο και χωρίς να θίγει τις ανοικτές πληγές [θέτει το ίδιο θέμα](#) και η «υπηρέτρια του καπιταλισμού» Financial Times).

Που μας οδηγεί όμως αυτή η κατάσταση; Ας το δούμε.

1) Με την πραγματική ανάκαμψη όνειρο θερινής νυκτός, η Ελλάς χάνει τις ελάχιστες αμυντικές δυνατότητες που της έχουν απομείνει: Η οικονομική καταστροφή, σε συνδυασμό με την πολιτική παράλυση και δουλικότητα φτιασιδωμένη ως «σκληρή διαπραγμάτευση», ανοίγει τον δρόμο για βαρύτατα εθνικά ατυχήματα. Κοινό μυστικό αποτελεί το γεγονός ότι οι ένοπλες δυνάμεις, όπως και όλη η Ελλάδα, δοκιμάζονται επικίνδυνα -- τα υλικά αποθέματα μειώνονται, το ηθικό πιέζεται, και οι συντηρήσεις των συστημάτων είναι πλέον ηρωϊκή μάχη από το προσωπικό για να βρεθούν λύσεις με ελάχιστο ή χωρίς κόστος.

2) Με την βοήθεια των γειτόνων μας και την έγκριση των ευρωπαϊών «φίλων» μας, η Ελλάς βρίσκεται σε χερσαίο συνοριακό αποκλεισμό, κάτι που συνιστά εχθρική ενέργεια εν καιρώ ειρήνης: Η χώρα είναι ήδη ο περίγελως της Ευρώπης, τα αισθήματα των «φίλων» είναι γνωστά και καθημερινώς επιβεβαιωμένα από πράξεις. Το κλείσιμο των συνόρων οδήγησε στην εμπέδωση της εικόνας μιας απομονωμένης χώρας-παρωδία, ανίκανης να υπερασπίσει τα σύνορα της από την εισβολή των παρανόμων. *Ψυχολογικά πλέον μια ελληνική κακοτυχία θα γίνει δεκτή με την ήδη εδραιωμένη ευρωπαϊκή αδιαφορία.* Οι «σύμμαχοι» έτσι ουσιαστικώς εξαερώνονται ως υποστηρικτές (του γλυκού νερού) και τα όποια διαβήματα προς την Ευρώπη μάλλον θα συνεχίσουν να ακολουθούν τον γνωστό δρόμο προς το «αρχείο» δηλ. τον κάλαθο των απορριμμάτων εν μέσω **φραστικών μόνον** διαβεβαιώσεων περί συνδρομής, φιλίας, κ.λπ.

3) Η de facto απομάκρυνση της Ελλάδος από τον διαβόητο «κορμό» της Ευρώπης δίνει πολύτιμες ευκαιρίες σε όμορες χώρες με εκπεφρασμένες εδαφικές και πολιτικές απαιτήσεις εις βάρος μας: Πρώτη-πρώτη στην γραμμή η νέο-ισλαμική «φίλη» Τουρκία με κοντινή δεύτερη την Αλβανία του UCK και της [σχεδιαζόμενης προτομής Χίλαρυ](#) στους Αγίους Σαράντα. Οι απαιτήσεις και των δύο αυτών «φίλων» είναι γνωστές. Οι ελληνικές αντιδράσεις είναι επίσης γνωστές και παντελώς άνευ ουσιαστικού αποτελέσματος. Η Τουρκία ήδη πανηγυρικά προβάλλει ανοικτές απαιτήσεις αναθεώρησης της Συνθήκης της Λωζάννης. Η Αλβανία, εκμεταλλευόμενη την μετά-κομμουνιστική ταυτότητα της ως άνευ όρων πειθήνιας υπηρέτριας των συμφερόντων

που διέλυσαν την Γιουγκοσλαβία και δημιούργησαν το ανεξάρτητο «κράτος» του μουσουλμανικού Κοσσυφοπεδίου στην καρδιά των Βαλκανίων, θυμήθηκε και πάλι του Τσάμηδες συνεργάτες της φασιστικής-ναζιστικής κατοχής 1941-44 -- τώρα πια με την [ανοιχτή σύμπλευση](#) της ευρωπαϊκής «ένωσης» (οι «κύκλοι» των Βρυξελλών φυσικά αποδίδουν την κίνηση σε παρεξήγηση).

Όσοι εξακολουθούν να ασχολούνται με την πρόσφατη ιστορία μας θα πρέπει πλέον να αναγνωρίζουν την *ανάπτυξη συνθηκών που στο παρελθόν (1922, 1945, 1974) κατέληξαν σε εθνικές καταστροφές*. Οι δυτικές «μεγάλες δυνάμεις» του σήμερα διστάζουν και δολιχοδρομούν. Τα μνημειώδη τους λάθη μετά την πτώση της ΕΣΣΔ, οι ελαφρόμυαλες ζητωκραυγές και θριαμβολογίες τους περί «τέλους της ιστορίας», και η αδυναμία τους να αντιμετωπίσουν δυναμικά την εκρηκτική έξαρση και επιθετικότητα του Ισλάμ έχουν δημιουργήσει αδιέξοδο. Βασανίζονται από την αναπηρία του «προοδευτισμού», κατατρύχονται από καταθλιπτικά ευμετάβλητες διαθέσεις, κάνουν μνημειώδη στρατηγικά λάθη, και οι σπασμωδικές τους κινήσεις προκαλούν καταστροφές άνευ προηγουμένου (Συρία, Λιβύη, Ιράκ, Αφγανιστάν κ.λπ.).

Η Ελλάδα, έχοντας [χάσει τις ιστορικές της σταθερές](#) και εναποθέσει καταστροφικά την εθνική της επιβίωση στο φάντασμα της ευρωπαϊκής «ένωσης», αντιμετωπίζει **άμεση απειλή τουρκικών ενεργειών με στόχο τον εκβιασμό της προς όφελος της μεγαλομανίας Ερντογάν**. Και ενώ ο πατισάχ Ταγίπ κλυδωνίζεται κι αυτός εξ αιτίας της ανεξέλεγκτης του μεγαλομανίας, οι δυνάμεις που δήθεν θα τον περιόριζαν παραμένουν αδρανείς παρ' όλες τις δημόσιες πλέον [επιφυλάξεις](#) τους υπό την επήρεια των δικών τους λαθών και φόβων.

Ο Ερντογάν, για μια ακόμη φορά, πλευροκόπησε τους επικριτές του με την ακροβατική του στροφή προς την [detente με τον κ. Πούτιν](#), με τον οποίο [συμφώνησε ταχύτατα](#) για την επέκταση των διμερών ενεργειακών και στρατιωτικών σχέσεων. Η αναθέρμανση αυτή προστίθεται στους λόγους που θα έπρεπε να ανησυχούν βαθύτατα την Αθήνα.

Πώς σκιαγραφείται το πιθανότερο κοντινό μέλλον για την ελληνική επιβίωση υπό το καθεστώς της εξωτερικής «άτυπης» κατοχής και πλήρους υποταγής στις απαιτήσεις και εντολές των γερμανών επικυριάρχων και των συμμάχων τους; Ιδού το «απαισιόδοξο σενάριο» στηριγμένο στην **πραγματικότητα**:

1. Η Τουρκία εξωθεί το θέμα του Αιγαίου με διμερείς πλέον απειλές της εξαπόλυσης κυμάτων παράνομων μωαμεθανών αφρό-ασιατών «προσφύγων» εναντίον των ελληνικών νησιών· η διαβόητη συμφωνία Μέρκελ-Αγκυρας για έλεγχο της κατάστασης ατονεί καθώς η Ελλάδα είναι στεγανά αποκλεισμένη και έτσι υποχρεωμένη να υποστεί ό,τι θε να' ρθει χωρίς άμεσο κίνδυνο για τους «εταίρους» της.

2. Με τον τρόπο αυτό η Τουρκία [εγκαθιστά μονίμως πυρήνα μωαμεθανικής κατοχής](#) εντός της χώρας, τον οποίο θα συντηρεί με την βοήθεια **όλων των «φίλων» μας σε Ευρώπη και Αμερική** μέσω του **ακατάβλητου πλέον όπλου** της «ισότητας»-«ανεκτικότητας»-«θρησκευτικής ελευθερίας»-«ανθρωπιστικής υποχρέωσης»-« πολύ-πολιτισμικότητας». **Στη προσπάθεια αυτή θα συμμετέχουν ασμένως και «έλληνες» που κινούνται υπό το λάβαρο του «διεθνισμού αδελφοσύνης» και της υποχρέωσης για «ανοιχτά σύνορα».**
3. Σε δεύτερη φάση, η Άγκυρα θα προσφέρει εγγυήσεις έλεγχου των ροών με αντάλλαγμα τις «φιλικές» διευθετήσεις στο Αιγαίο και στο καθεστώς των «μουσουλμάνων» (διάβαζε «τούρκων») της Θράκης. Η όποια ελληνική κυβέρνηση, παγιδευμένη στο αδιέξοδο και τον στραγγαλισμό χρέους-οικονομικής κατάρρευσης-κοινωνικής αστάθειας-ξένης κατοχής, θα αποδεχθεί «διερευνητικές συζητήσεις» (κάτι παρόμοιο των επί Σημίτου ακροβασιών).
4. Με τις πολιτικές πιέσεις για έλεγχο της μωαμεθανικής εισβολής να αυξάνονται παντού στην Ευρώπη, η detente αλά Ερντογάν θα αποτελέσει βολική «μέση κατάσταση» για τους κλυδωνιζόμενους πολύ-πολιτισμικούς στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες -- κατά των οποίων τώρα [ευθώς βάλει](#) και ο πατισάχ για να υποδαυλίσει την σύγχυση και τα ενοχικά συμπλέγματα των «πολιτισμένων δημοκρατιών». Μια Ελλάδα, πλαγίως ελεγχόμενη από την νέο-ισλαμική Τουρκία, έτσι αποκτά ιδιαίτερη αξία ως ενδιάμεσος αποσβεστήρας των πιέσεων της παράνομης μετανάστευσης.
5. Στην τρίτη και τελευταία φάση, οι «φιλικές» διευθετήσεις καταλήγουν σε επιτυχία με λύσεις σε χρονίζοντα προβλήματα όπως αυτό της Κύπρου, της υφαλοκρηπίδας, της ασφάλειας συνόρων, και της ελευθερίας διακίνησης μεταξύ των δύο χωρών, με τα ενεργειακά του Αιγαίου επίσης στην θετική «ατζέντα» των διμερών. **Η Τουρκία χαλιναγωγεί τις ροές μονομερώς, η Ελλάς είναι ευγνώμων, και η φιλανδοποίηση της είναι γεγονός καθώς έχει χάσει ουσιαστικά τα όποια ελάχιστα ερείσματα διατηρούσε.**

Αν τα ανωτέρω φαίνονται στον αναγνώστη αποκυήματα επιστημονικής φαντασίας, μια γρήγορη ματιά στα διεθνή γεγονότα μετά το 1989-90, και στις αλλαγές που προκάλεσαν, θα τον βοηθήσουν να αλλάξει γνώμη· ειδικότερα ίσως και να μην χρειάζεται ούτε καν αυτή η ιστορική αναδρομή αν ο αναγνώστης αντιλαμβάνεται **τις πραγματικές διαστάσεις της διάλυσης της χώρας από το 2009 και μετά** και βλέπει τι γίνεται γύρω του.

Η φιλανδοποίηση της Ελλάδος θα γίνει δεκτή με πανηγυρισμούς από τους «έλληνες» ολιάρχες διότι, επιτέλους, η Τουρκία των 80-90 εκατομμυρίων μεταβάλλεται σε αγορά προς εκμετάλλευση (τυχόν γραφειοκρατικές λεπτομέρειες συνδεδεμένες με την «ενωμένη» Ευρώπη θα διευθετηθούν βιαστικά από τις Βρυξέλλες για να προχωρήσει η «ειρήνη» στο Αιγαίο και να λιμνάσουν μονίμως όλοι οι ανεπιθύμητοι σε κατ όνομα ελληνικό έδαφος). Η Ελλάδα θα υποκλιθεί στην ανάγκη να αναγνωρίσει επισήμως το Ισλάμ ως στοιχείο της νέας «ελληνικότητας» -- με τους βέβαιους πανηγυρισμούς από «προοδευτικούς έλληνες» που θέλουν

να γίνει το τέμενος στο Μοναστηράκι πόλος του ισλαμικού κόσμου. Τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου θα περιπέσουν σε «ειδικό» καθεστώς με απελευθερωμένη την αγορά ακινήτων για τούρκους πολίτες. Και ειδικό μικτό συμβούλιο σοφών θα αναλάβει την διαχείριση της Νέας Εποχής στις ελληνοτουρκικές σχέσεις που, επιτέλους, θα επιστρέψουν σε οθωμανική ισορροπία.

Έτσι θα ανοίξουν και οι πολυπόθητες επενδύσεις με ασιατικά κυρίως κεφάλαια να θωρακίζουν το πρώτο ουσιαστικό «ευπρέπες» και ουχί κοσοβάρικο ισλαμικό πρόχωμα στην Ευρώπη. Το τι ακριβώς θα συμβεί στον original πληθυσμό του προχώματος θα το αφήσουμε για μελλοντικό σημείωμα.